

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2832/2021
18.06.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Катарине Манојловић Андрић, Марине Милановић и Гордане Џакуле, чланова већа, у парници тужиоца АА из ... - село ..., чији је пуномоћник Младен Никић адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Милош Мандић адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 9628/18 од 23.12.2020. године, у седници већа одржаној дана 18.06.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 9628/18 од 23.12.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 9628/18 од 23.12.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву П 409/18 од 02.10.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се тужени обавезе на исплату дуга у износу од 3.800 евра у динарској противвредности по курсу који на дан исплате у месту плаћања одређује Европска банка, заједно са траженом каматом на наведени износ почев од 10.04.2008. године. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да на име трошкова парничног поступка исплати туженом износ од 83.400,00 динара у року од 15 дана од дана пријема пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 9628/18 од 23.12.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Ваљеву П 409/18 од 02.10.2018. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је, на основу члана 404. ЗПП, благовремено изјавио ревизију без изричитог навођења неког од законских разлога.

Ревизија предвиђена одредбом (посебна ревизија) може се изјавити због погрешне примене материјалног права против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, под условом да постоји потреба разматрања правних питања

од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Испуњеност наведених услова цени Врховни касациони суд, у складу са чланом 404. став 2. ЗПП.

По оцени Врховног касационог суда, у овом спору не постоје правна питања која би требало размотрити јер су од општег интереса или су у интересу остварења равноправности грађана. Уз ревизију нису приложене правноснажне судске пресуде донете у истим или битно истоветним чињенично-правним споровима, због чега нема места одлучивању о тужиочевој ревизији у циљу уједначавања судске праксе. Наводима ревизије тужилац оспорава оцену изведених доказа и утврђено чињенично сање, што није разлог за ревизију, а материјално право које су нижестепени судови применили на тако утврђено чињенично стање не захтева ново тумачење.

Сходно изложеном, на основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Тужиочева ревизија није дозвољена ни на основу члана 403. ЗПП. Вредност предмета спора побијеног дела (члан 28. став 1. ЗПП) нижа је од динарске противвредности 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, која је меродавна за дозвољеност ревизије у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

Из тог разлога, на основу члана 410. став 2. тачка 5. и члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић